

Όταν το Φανάρι αναγνωρίζει το λάθος αλλά καταδικάζει τον δίκαιο: περίπτωση Τυχικού

Ω του παραδόξου θαύματος!!

Η μητέρα εκκλησία αποφάσισε το πιο οξύμωρο των τελευταίων 2000 ετών. Επί λέξει : “Κατά τήν εξέτασιν τοῦ φακέλλου τοῦ θέματος, διεπιστώθησαν παραλείψεις κατά τήν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μητροπολίτου Τυχικοῦ”, αλλά....

Συνεστήθη ἐν τέλει εἰς τόν Μητροπολίτην πρώην Πάφου νά ὑπακούσῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾷ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ καί τοῦτο διά τό ἴδιον αὐτοῦ πνευματικόν συμφέρον καί διά τήν εἰρήνην καί ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι βέβαιον ὅτι θα ἀποτελεῖ κομβικό σημεῖο ἀναφοράς ἡ χθεσινή ἡμέρα γιά τίς ἐπόμενες χιλιετίες γιά τήν Ὁρθόδοξη ἐκκλησία. Δεν ξέρω ἀν θα εορτάζεται πανηγυρικῶς ἢ ἀν θα εἶναι ἡμέρα νηστείας (πένθιμη) ἀλλά σίγουρα δέν θα ξεχαστεῖ. Γέλωτα ἢ κλάμα σίγουρα θα φέρεῖ πάντως.

Ἴσως λοιπόν ἡ χθεσινή ἡμέρα νά μείνῃ πράγματι στήν ἱστορία — ὄχι ὡς ἡμέρα σοφίας, ἀλλά ὡς ἡμέρα ἐκκλησιαστικῆς αὐτολογοκρισίας.

Ναί, τό κατηγορητήριον ἦταν γιά τὰ κλάματα, μέ κανονικές παραλείψεις, ἀλλά καί μέ τό κάτσε Δεσπότη μου στα βραστά σου καί υπάκουσε στήν ἀδικία που υπέστης γιά τό καλό καί τήν εἰρήνη στήν ἐκκλησία. Τό Φανάρι οὐσιαστικά ἀναγνωρίζει πανηγυρικά τίς παραλείψεις στήν παύση τοῦ Μητροπολίτη Τυχικοῦ καί τήν κακοδικία, ἀλλά ἐπικυρώνει τήν ἀπόφαση καί καλεῖ τόν ἴδιο σέ υπακοή – ἕνα παράδοξο που ἀποκαλύπτει τή ρωγμή ἀνάμεσα στήν κανονικότητα καί τή διπλωματία. Μὲ ἀπλά λόγια: τό Πατριαρχεῖο παραδέχεται ὅτι ἡ διαδικασία ἦταν ἀντικανονική, ἀλλά ζητά ἀπό τόν θιγόμενον νά τήν ἀποδεχθεῖ χάριν... ταπεινώσεως.

Ἀν αὐτό δέν ἀποτελεῖ θεσμική ἀντίφαση, τότε τί εἶναι; Ἀπό πότε ἡ υπακοή χρησιμοποιεῖται ὡς κάλυμμα γιά τήν ἀδικία;

Ἀπό πότε ἡ «εἰρήνη τῆς Ἐκκλησίας» ἀπαιτεῖ τή σιωπή του ἀδίκως κατηγορουμένου;

Πῶς νά μιλήσεις γιά εἰρήνη, ὅταν ἡ εἰρήνη οἰκοδομεῖται πάνω στή σιωπή των ἀδίκως καταδικασμένων;

Ἡ ὑπόθεση Τυχικοῦ, ὁμως, δέν εἶναι προσωπική. Εἶναι σύμπτωμα ἐνός βαθύτερου προβλήματος: τῆς μετατροπῆς των ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ἀπό θεματοφύλακες τῆς πίστεως σέ μηχανισμούς ἰσορροπιῶν.

Ἡ στάση του Φαναρίου στέλνει ἕνα επικίνδυνον μήνυμα: ὅτι ἡ ἐκκλησιαστική ἐνότητα μπορεῖ νά διασωθεῖ ἀκόμη καί μέ τήν παραγνώριση τῆς κανονικότητος.

Ἡ υπακοή εἶναι πράγματι ἀρετή – ὅταν ἀπευθύνεται στόν Χριστό καί στήν ἀλήθειά Του.

Όταν ὁμως μετατρέπεται σέ πρόσχημα γιά νά νομιμοποιηθεῖ μία ἀδικία, τότε παύει νά εἶναι υπακοή, γίνεται συνενοχή.

Όμως μέσα ἀπό τήν ἀπόφαση καί πίσω ἀπό τίς λέξεις κρύβονται νοήματα που ὁ κοινός νους, ὁ Γεώργιος καί οἱ περί αὐτόν Ἱεράρχες πολὺ καλά καταλαβαίνουν καί ξέρουν.

Ἀπό τήν μία εἶναι ἢ μὴ ἀθώωση τοῦ Τυχικοῦ μέσα ἀπό τήν κακοδικία, τήν ὁποία τό Πατριαρχεῖο ἀρχικά ἀναγνώρισε ὅπως μερικοί ἀπό ἐμᾶς γνωρίζουμε (τί ἀλλάξε στήν πορεία; ὁ νόων νοεῖτω) ἀλλά ἀπό τήν ἄλλη καρφώνει τόν Γεώργιο καί τήν ομάδα του.... Δέν τά κάνατε καλά, πάσχει τό κατηγορητήριον σας μέ παραλείψεις, ἀλλά τί νά γίνῃ (γιά νά μὴ ἔχουμε προβλήματα μέ τήν ἐκκλησία τῆς Κύπρου) ἐπικυρώνουμε τήν ἀπόφαση σας.

Οὐσιαστικά ἐκθέτει ἀνεπανόρθωτα τόν Γεώργιο καί τίς πράξεις του. Βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ Γεώργιος δέν εἶναι εὐχαριστημένος μέ τό λεκτικό, ἀφοῦ θα ἠθέλε ἡ ἀπόφαση τοῦ Φαναριοῦ νά λέει μόνο : ἐπικυρώνουμε τήν ἀπόφαση τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου!! Κοινῶς ἀν τό

λεκτικό του Φαναρίου ήταν στην αργκώ θα του έλεγε : Έτσι που τα κάνατε μαντάρα , εμείς τι να σας κάνουμε, μείνετε με την απόφαση που πήρατε. Φυσικά ο λόγος είναι ότι μέσα στο πατριαρχείο υπήρξαν σφοδρές αντιδράσεις από ιεράρχες στην αδικία που επιτελέστηκε, ακόμη και μετά την περισφιγμένη και ασθμαίνουσα «ομόφωνη» απόφαση. Ουσιαστικά ο Τυχικός και όσοι τον υποστήριζαν δικαιώθηκαν. Πλήρως παράτυπη η διαδικασία, την οποία παραδέχθηκε το Φανάρι. Αυτό το χαρτί του Πατριαρχείου είναι πολύ δυνατό όμως για πιθανή μελλοντική προσφυγή σε πολιτικά δικαστήρια. Και είμαι βέβαιος ότι ακόμη και σε άθεο δικαστή να πέσει η υπόθεση, ο ίδιος θα μάθει και το εκκλησιαστικό : «Απορώ και εξίσταμαι...»!!

Θα ήταν παράλειψη να αναφέρω ότι σε ραδιοφωνική συνέντευξη την περασμένη εβδομάδα ο Γεώργιος ανέφερε ότι : «ως τοποτηρητής της μ. Πάφου που είναι ο ίδιος δεν θα ήταν σωστό να πάρει δεσμευτικές αποφάσεις για την Πάφο (σε σχέση με ένα ναό στον κήπο που θέλουν να χτίσουν) αλλά να περιμένουν να γίνουν οι εκλογές για την ανάδειξη νέου μητροπολίτη!!!». Δηλαδή πριν να συνεδριάσει το Φανάρι ήξερε την απόφαση! Ότι ο Τυχικός δεν θα δικαιωθεί και δεν θα αποκατασταθεί. Χρειάζεται να πούμε κάτι άλλο;

Αυτή είναι η μια πλευρά του νομίσματος της απόφασης. Η άλλη είναι ότι το ίδιο το Φανάρι εκτέθηκε ανεπανόρθωτα με τον ποντιοπιλατισμό του. Αναγνωρίζει τις παραλείψεις και την κακοδικία αλλά δεν κάνει τίποτα. Νίπτω τα χείρας μου... Και επειδή είναι πιο εύκολο να δείρεις το σαμάρι παρά τον γάιδαρο, δέρνει το σαμάρι. Δεν θέλω να προσβάλω κανένα με αυτή την παροιμία αλλά πιο δόκιμη δεν έβρισκα.

Όσο για τους Κύπριους ιεράρχες που συνηγόρησαν σε αυτή την κακοδικία στάθηκαν πίσω από τον λόγο του Αρχιεπισκόπου, όχι γιατί πίστεψαν, αλλά γιατί βολεύτηκαν. Ο καθένας για τους λόγους του. Και υποψιάζομαι για μερικούς γιατί..

Ο μητροπολίτης Τυχικός πληγώθηκε κατά το ανθρώπινο μέρος αλλά και με βάση την απόφαση του Φαναρίου περί κακοδικίας δικαιώθηκε. Δικαιώθηκε όχι από την επικύρωση της απόφασης του Γεωργίου ως ερευνώντα , κατηγορού και δικαστού (ούτε στο Ισλάμ δεν γίνονται αυτά) αλλά από την απόδειξη της κακοδικίας. Σε 3 ώρες τον έπαυσαν και το Φανάρι έκανε 3 μήνες και πλέον να δει τι θα πει. Ασφυκτική η πίεση..

Χωρίς ίχνος υπερβολής και γνωρίζοντας τον ταπεινό και ανεξίκακο χαρακτήρα του μητ. Τυχικού η ιστορία του προσομοιάζει με του Αγίου Νεκταρίου. Και αυτού ο πατέρας του Πατριάρχης Αλεξανδρείας τον εξεδίωξε χωρίς στοιχεία, τον διέσυρε , τον συκοφάντησε στον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κλπ αλλά τελικά ποιον ξέρει ο Θεός και η ιστορία; τον Άγιο Νεκτάριο και όχι τον ανώνυμο Πατριάρχη Αλεξανδρείας.

Και από ότι γνωρίζω ο αρχιεπίσκοπος μας εορτάζει και αποδέχεται τον άγιο Νεκτάριο.

Αντιλαμβάνεται όμως ότι πήρε την θέση του τότε Πατριάρχη Αλεξανδρείας 140 χρόνια μετά;

Καλή φώτιση

Νέαρχος Παναγή